

SONATA PENTRU FLAUT SOLO (1978)

„Atenția ne-a fost captată de *Sonata* lui Tiberiu Olah, ce a cucerit atât prin formă, cât și prin lirismul și culoarea interpretării. /.../ aceeași permanentă preocupare pentru dezvoltare, pentru mersul înainte, ceea ce face din Tiberiu Olah un convins adept al „muzicii evolutive.” (Cristina Bohaciu – *Prime audiții clujene*, în revista *Muzica*, nr.VIII/1980)

“Sub aspectul desfășurării sonore, după o introducere în registrul acut, cu sunete lungi și expresie de bocet, discursul coboară spre registrul mediu, unde melismele domină; apoi, prin absorbirea treptată a acestora în diverse transformări cu efect asupra stării emoționale, se ajunge la o zonă de sonorități speciale, în care flautul, tratat cvasi-polifonic, susține un dialog de mare virtuozitate între sunete pizzicate și sunete staccate. În final – consecință a celor deja auzite – apare sugerat profilul unei melodii.

Înscrisă în repertoriul obligatoriu al unor repute instituții muzicale internaționale de învățământ superior /.../ (Laura Manolache – prezentare a lucrării în caietul program al S.I.M.N., Ediția a X-a, București, 24-30 mai 2000)